

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 06 0 U 010832 21 Uvp 2

Novi Travnik, 17.06.2021. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudija Stana Imamović predsjednica vijeća, Alma Islamović i Davor Kelava članovi vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Ivane Čorić - Žderić, u upravnom sporu tužitelja H.Z. iz G.V.U., ..., zastupanog po punomoćniku Selmi Rustempašić Hozić, advokatu iz Bugojna, protiv akta broj: 04-23-44/15 od 17.05.2017. godine, tuženog Ministarstva prostornog uređenja, građenja, zaštite okoliša, povratka i stambenih poslova SBK/KSB Travnik, Stanična 43, u upravnoj stvari izdavanja odobrenja za građenje, odlučujući o zahtjevu tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke podnesenom protiv presude Kantonalnog suda u Novom Travniku, broj: 06 0 U 010832 17 U od 11.09.2017. godine, u nejavnoj sjednici vijeća održanoj dana 17.06.2021. godine, donio je slijedeću:

PRESUDU

Zahtjev tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbija.

Obrazloženje

Presudom Kantonalnog suda u Novom Travniku, broj: 06 0 U 010832 17 U od 11.09.2017. godine, odbijena je tužiteljeva tužba podnesena protiv osporenog rješenja tuženog, broj i datum navedeni u uvodu ovog rješenja, a kojim je odbijena žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja prvostepenog organa, Službe za prostorno planiranje, imovinsko-pravne poslove i katastar Općine Gornji Vakuf-Uskoplje broj: 06/8-23-1285/15 od 30.12.2015. godine. Tim prvostepenim rješenjem odbačena je žalba tužitelja H.Z. izjavljena protiv rješenja prvostepenog organa broj: 06/8-23-1285/15 od 19.11.2015. godine kao neblagovremena. Tim rješenjem istog prvostepenog organa od 19.11.2015. godine, je odbačena žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja tog prvostepenog organa, broj: 06/8-23-1285/15 od 29.09.2015. godine, kojim je odobreno Otkupnoj stanici „Plantago“ Pridvorci, Općina Gornji Vakuf-Uskoplje da kao investitor može pristupiti gradnji poslovno-stambene zgrade na zemljištu opisanom u tom rješenju.

Protiv presude ovog suda, broj gornji, od 11.09.2017. godine tužitelj je podnio zahtjev za vanredno preispitivanje Vrhovnom sudu Federacije BiH koji se rješenjem broj 06 0 U 010832 17 Uvp od 11.02.2021. godine, shodno odredbi člana 41. stav 3. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“ broj 9/05), oglasio stvarno nenadležnim i predmet dostavio ovom sudu, kao stvarno i mjesno nadležnom sudu na dalje postupanje, iz razloga što odluka prvostepenog suda, a i odluke nadležnih upravnih organa donesene u upravnoj stvari izdavanja odobrenja za građenje, nisu donesene primjenom federalnog materijalnog propisa, niti se pobijaju zbog povrede takvog propisa, već su iste zasnovane na Zakona o građenju („Službene novine Kantona Središnja Bosna/Srednjobosanskog kantona broj: 10/14)

tako da je Kantonalni sud u Novom Travniku stvarno nadležan za odlučivanje po podnesenom zahtjevu tužitelja.

Dakle, protiv presude prvostepenog suda od 11.09.2017. godine, tužitelj je podnio zahtjev za vanredno preispitivanje prvostepene sudske odluke. U zahtjevu je navedeno da je sud nezakonito odbio presudu samo iz procesnih razloga, te je propustio raspraviti ovu pravnu stvar u meritumu. Predlaže da se zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke uvaži, presuda Kantonalnog suda u Novom Travniku ukine i predmet vrati tom sudu na ponovno rješavanje sa jasnom uputom u cilju zaštite imovine tužitelja.

U odgovoru na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke tuženi je predložio da se isti kao neosnovan odbije.

Nakon što je ispitao zakonitost pobijane presude u granicama navoda iz zahtjeva i povreda propisa iz člana 41.stav 3. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“ broj 9/05), ovaj sud je po osnovu iz člana 45. istog zakona odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Iz obrazloženja osporavane presude proizilazi da je Kantonalni sud u Novom Travniku zakonitost osporenog upravnog akta preispitao u granicama navoda iz tužbe shodno odredbi člana 34 st. 1. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine F BiH“ 9/05), pa je nakon toga odlučio kao u izreci presude, pri čemu se naročito rukovodio slijedećim razlozima: Uvidom u spis dostavljen od strane tuženog utvrđeno je da je rješenjem prvostepenog organa uprave broj: 06/8-23-1285/15 od 30.12.2015.godine odbačena kao neblagovremena žalba H.Z. iz ..., općina Gornji Vakuf - Uskoplje izjavljena protiv rješenja prvostepenog organa broj: 06/8-231285/15 od 19.11.2015. godine. Na ovo rješenje žalbu je blagovremeno izjavio tužitelj te je rješenjem drugostepenog organa uprave broj 04-23-44/15 od 17.05.2017.godine žalba odbijena kao neosnovana. Također iz stanja spisa predmeta proizilazi da je prvostepeno rješenje broj: 06/8-231285/15 od 19.11.2015. godine, uručeno lično tužitelju dana 30.11.2015. godine, i da je kroz pravnu pouku rješenja tužitelj poučen o pravu na žalbu u roku od 15 dana od dana prijema tog rješenja. Nadalje iz stanja spisa proizilazi da je tužitelj žalbu, predao kod prvostepenog organa uprave dana 24.12.2015. godine, što je utvrđeno prema otisku prijemnog štambilja Službe za opću upravu i društvene djelatnosti Općine Gornji Vakuf-Uskoplje. Nadalje, u spisu nema dokaza da je žalba predata putem pošte, osim što je tužitelj uz žalbu na Rješenje, broj 06/8-23-1285/15 od 30.12.2015.godine priložio potvrdu o prijemu pošiljke na kojoj je označen datum 22.12.2015. godine a za koju tužitelj tvrdi da prestavlja potvrdu o predaji pošti žalbe na rješenje, broj: 06/8-231285/15 od 19.11.2015. godine. Imajući u vidu naprijed navedeno, a prema ocjeni suda, tužba tužitelja neosnovana. Naime, iz naprijed navedenog proizilazi da je tužitelju rješenje broj: 06/8-231285/15 od 19.11.2015. godine lično uručeno dana 30.11.2015. godine, te je rok za izjavljivanje žalbe na ovo rješenje istekao sa danom 15.12.2015. godine, tako da je irelevantno da li je žalba na ovo rješenje upućena putem pošte 22.12.2015. godine ili je predata na protokol općine 24.12.2015. godine. Tvrdnje iz tužbe da je tužitelj zaprimio navedeno rješenje 07.12.2015. godine nisu ni na koji način dokazane, te ih ni sud nije mogao prihvatiti. Dakle, i prema ocjeni suda propuštanjem prekluzivnog roka za izjavljivanje žalbe gubi se pravo na podnošenje žalbe, te budući da je rok za podnošenje žalbe određen odredbama Zakona o

upravnom postupku (član 227 stav 1), to isti nalazi da su pravilno odlučili organi uprave kadu su navedenu žalbu tužitelja odbacili kao neblagovremenu. Organi uprave prvenstveno ispituju blagovremenost podnesene žalbe i kada utvrde da je ista neblagovremena ne upuštaju se u ocjenjivanje ostalih žalbeni razloga koji se tiču merituma datog upravnog postupka, pa shodno tome ni sud nije mogao razmatrati tužbene navode tužitelja koji se odnose na navodne nezakornitosti koje su se desile prilikom donošenja urbanističke saglasnosti, pa je na temelju izloženog donio odluku kao u izreci pobijane presude a na osnovu člana 36. stav 1. i 2. u vezi sa članom 28. stav 1. Zakona o upravnim sporovima.

Dakle, odbijajući tužbu presudom, broj gornji, od 11.09.2017. godine kao neosnovanu iz naprijed navedenih razloga i kod iznesenog činjeničnog i pravnog obrazloženja koje u cijelosti prihvata i ovaj sud, a ovo pogotovo što iz predmetnog stanja spisa, kao i spisa upravnog organa ne proizilazi drugačije, ne može se govoriti da je Kantonalni sud donošenjem presude kojom se tužba odbija iz procesnih razloga i ne upuštajući se u raspravljanje o meritumu spora povrijedio sve zakone koji uređuju ovu oblast i na štetu tužitelja.

Naime, odredbom člana 227. stav 1. Zakona o upravnom postupku je jasno propisano da se žalba protiv prvostepenog rješenja može podnijeti u roku od 15 dana, a koji rok se računa od dana urednog dostavljanja prvostepenog rješenja, pa kako iz stanja spisa proizilazi da je tužitelj uredno zaprimio predmetno rješenje i da je propustio rok za žalbu, odnosno kako isti svoju tvrdnju da je istu blagovremeno izjavio, nije dokazao kao tačnu, to kod takvog stanja stvari je pravilno postupio prvostepeni organ uprave kada je odbacio žalbu kao neblagovremenu jer je dužnost istoga da prevashodno ocjeni da li su ispunjeni procesni uslovi za postupanje po istoj u smislu odredbe člana 231 stav 1. i 2. Zakona o upravnom postupku pa da bi se ista mogla uzeti u razmatranje, pa kako je u konkretnom slučaju ista neblagovremena, to je pravilno drugostepeni organ u pogledu tako donesen odluke, a nakon ocjene žalbenih navoda koji su usmjereni na blagovremenost izjavljene žalbe kao predmetu odlučivanja pobijanog rješenja, donio rješenje, broj gornji, od 17.05.2017. godine s pozivom na odredbu člana 237. stav 2. citiranog Zakona. Prema tome, kako je u datoj situaciji neblagovremenu žalbu bio dužan odbaciti prvostepeni organ, ne upuštajući se u bilo kakvo razmatranje žalbe, a da drugostepeni organ povodom žalbe žalitelja izjavljene protiv rješenja o odbacivanju nije našao da je ista opravdana, odnosno kako u tome nije bilo nezakonitog postupanja ni prvostepenog ni drugostepenog organa, to ni prvostepeni sud po izjavljenoj tužbi tužitelja usmjerenoj protiv prednjih odluka i kod prednjeg činjeničnog utvrđenja, nije mogao donijeti drugačiju odluku.

Iz navedenih razloga, ovaj sud je i ostale navode iz zahtjeva za vanredno preispitivanje, ocijenio neosnovanim, pa je primjenom člana 46. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Ivana Čorić- Žderić

Predsjednica vijeća
Stana Imamović